

Orgoványi Anikó, okleveles rajztanár, jobb agyféltekés rajztanítás szakértő, a Zöld Szív Ifjúsági Természetvédő Mozgalom alapító elnöke, a természeti nevelés című tantárgy kidolgozója



Beporzók országa

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy különleges birodalom, a Beporzók országa. Királynőjüket, Apojda Zöngellát, szerették és tisztelték alattvalói, mert bölcs volt és igazságos. Hozzá tartozott minden, ami beporzással kapcsolatban állt. Az ország lakói - a lepkék, méhek, dongók, darazsak- békességben éltek egymással. Nagykövetük is volt, Kóbor Zefír, a szellő.

A Beporzók országa olyan nagy volt, hogy lakói sem ismerték a határait. Mindenki szabadon röpködhetett, amerre csak a kedve tartotta. Itt élt a három jóbarát, Lepke Lenke, Cseppke, a méhecske, és Dönci dongó is. Cseppet sem unatkoztak, mert munka volt bőven!

- *Virágpor illatot érzek!* – kiáltotta Cseppke izgatottan, s már repült is hangos zümmögéssel a szirmai bontogató cseresznyefa irányába.
- *Szia Cseppke! De jó, hogy jössz! Annyi a munka, hogy majd megszakadunk!* – kiáltotta Dönci dongó, aki a pihéire ragadt sárga pollenektől úgy nézett ki, mint egy tollseprű.
- *Bizony, jól jön a segítség!* – tette hozzá Lepke Lenke, miközben pöndörödő nyelvével egy virág nektárját nyalogatta.

Reggeltől estig sűrögtek, forogtak, gyűjtötték a növényektől kapott nektárt és a virágport, s az ajándékért cserébe mindjárt be is porozták virágaikat. Mindenki jól járt. A kaptárokban csordult a méz, a beporzott virágok megtermékenyültek, és szirmaik helyén édes gyümölcsök teremtek. Pirosodott a fák a cseresznye, mosolygott a barack, gömbölyödött az alma, sárgállott a körte. Virult a veteményeskert is. Érett a paradicsom, a paprika, kerekedett a káposzta, kipirult a retek. A virágok megérlelték, majd szétszórták magjaikat, így mindig színes, illatos rét fogadta az arra kószálókat.

Így ment ez hosszú éveken át, míg egyszer nagy baj történt. Titokzatos járvány ütötte fel a fejét a birodalomban, lakói közül sokan megbetegedtek, nem tudtak virágport gyűjteni, s emiatt elmaradt a beporzás is. Megbetegedett Apojda Zöngella királynő is, mivel nem jutott hozzá a napi friss méz adagjához. A gyümölcsfák virágai beporzás nélkül meddők maradtak, és élettelenül hullottak le száraikról. A három jóbarát is gyengélkedett.

- *Zúg a fejem* - dünnyögte Dönci dongó.
- *Fáj a lábam* – zümmögte Cseppke, a méhecske.
- Legyenültek a szárnyaim – sóhajtott Lepke Lenke.
- *Mi történhetett?* – néztek kérdően egymásra. *Ne hagyjuk ezt annyiban! Nyomozzuk ki a járvány okát!* – javasolták szinte egyszerre. Ehhez azonban engedélyt kellett kérni a királynőtől.

- *Rendben van – mondta a királynő, mikor meghallgatta őket - de Kóbor Zefírszellő nagykövet úr kíséretében menjetek, nehogy baj érjen benneteket.*

Kóbor Zefír ugyanis nagy tapasztalattal rendelkező világlátó szellő volt! Messzire elkészült, még az óperenciás tengeren is túl, és amikor visszatért, különleges élményekről számolt be. Mesélt a sivatagról, ahol virágpor helyett csak élettelen homoszemek szállingóznak. Aztán az északi sarkról, ahol csak jégvirágok nyílnak a jégkunyhók parányi ablakain. Ezekon a helyeken nincs se gyümölcs, se zöltség, se szemet gyönyörködtető virág, de még vidám beporzó csapat sem. – Nem szeretnénk ilyen világban élni! – gondolták a mesék hallatán a Beporzó ország lakói. Vigyázni kell, hogy ne váljon országunk se sivataggá, se élettelen tájjá.

Ezúttal azonban a három jóbaráton volt a sor, hogy a megbetegedések okát kinyomozzák.

- *Üljetek a hátamra, és kapaszkodjatok meg jól a szellőkaromban!* – mondta nekik Zefír, majd huss, felszállt velük a magasba.

Nem kellett sokáig repülniük, hamarosan erős zaj ütötte meg a fülüket. Egy traktor permetezett erős vegyszert a területre, hogy megóvja a veteményt a kórokozóktól. Szúrós szagú volt a permet, és köhögni kellett tőle a barátoknak, sőt meg is szédültek tőle. Megkérték Zefírt, hogy gyorsan repüljenek tovább.

- *Gyerünk a vadvirágos rétre, ott a gyógynövények majd meggyógyítanak minket!* – javasolta Cseppke, a méhecske.
- *Hová tűnt a rét?* – nézett szét ijedten Lepke Lenke.
- *Éppen most szántja be az a másik traktor, már alig van belőle valami.* – kiáltotta ijedten Dönci dongó.
- *Hol fogunk ezentúl pollent gyűjteni a virágmézhez? Pedig azzal meggyógyíthatnánk a többieket is! Van olyan jó, mint az orvosság.* – sóhajtott aggódva Cseppke.
- *Ráadásul mennyivel finomabb!* – vágta rá Dönci dongó, aki igencsak szerette a hasát.
- *Mi ez a nagy füst? Nem kapok levegőt!* – kiáltott Lepke Lenke.
- *Onnan jön, a kertek felől. Valaki most égeti el a kerti hulladékot. Amott az autópályán meg a kamionok dübörögnek, és ontják magukból a kipufogógázt!* – mutatta Cseppke.
- *Segítség! Megfulladok! Meneküljünk!* – kiáltotta ijedten Dönci.

Gyorsan visszafordultak, s egyből a királynőhöz siettek, hogy beszámoljanak neki a látottakról.

Apojda Zöngella összehívta a királyi tanácsot, hogy kikérje a véleményüket.

- *Mi tévők legyünk, hogy megmentjük birodalmunkat, a Beporzók országát és lakóit?* – kérdezte a királynő a bölcseket.

Nagy vita kerekedett. Volt, aki azt javasolta, hogy Zefír, a szellő nagykövet, kérje meg nagybátyját, a vihart, hogy zavarja el a földekről az embereket, de ezt az ötletet egyből leszavazták, azzal, hogy a vihar elmúltával úgyszólván visszajönnének.

- *Öntsünk mézet a fejükre! Attól összeragadnak, és nem tudnak több rosszat csinálni!* - javasolta egy másik bölcse.
- *Kár a mézért, amit fáradtságos munkával dolgozóink termeltek meg!* – intették le őt is.
- *Akkor mit csináljunk?*
- *Hívjuk fel a világ figyelmét arra, mi lenne nélkülünk, beporzók nélkül. Mutassunk rá arra is, hogy az emberek is rosszul járnának, ha mi nem lennénk, mert nem tudnának gyümölcsöt enni, zöltséget termelni.*
- *És nem gyógyíthatnák magukat a gyógynövények teáival, a mézről már nem is beszélve.*
- *Ez jó ötlet, de hogy hozzuk a tudomásukra?*
- *Ünnepeljük meg minden évben a Beporzók Napját! Ha ezen a napon mi leszünk a figyelem központjában, akkor talán az év többi napján is jobban vigyáznak ránk.*
- *Talán az erős mérgek helyett is bio permetlét használnak majd.*

- *A kerti hulladékot sem égetik el többé, hanem komposztálják inkább.*
- *Környezetbarát közlekedési eszközöket használnak majd, amivel nem szennyezik a levegőt!*
- *És csendesebbeket is, hogy a madarak csicsergését lehessen hallani!*
- *Vigyázni fognak a vadvirágos rétekre, és megismerik a gyógynövényeket.*
- *Amelyek ráadásuk szépek és illatosak is!*
- *Ebben mindannyian megegyeztek. Ezek után Apojda Zöngella királynő ünnepélyesen bejelentette, hogy ezennel március 10-ét a Beporzók napjává nyilvánítják.*

Így is lett, és azóta az emberek egyre többen ismerik fel, hogy ha egészségesen szeretnének élni, akkor a Beporzókra is vigyázniuk kell!